

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4360/2021
31.08.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бисерке Живановић, председника већа, Споменке Зарић и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Лазар Маловић, адвокат из ..., против тужене Пољопривредне корпорације Београд а.д. Падинска Скела, чији је пуномоћник Јелена Милановић, адвокат из ..., ради утврђења, по тужби и и исељења и предаје у посед по противтужби, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 5941/20 од 20.01.2021. године, у седници одржаној 31.08.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 5941/20 од 20.01.2021. године, као недозвољена.

ОДБИЈА СЕ захтев тужене за накнаду трошкова одговора на ревизију, као неоснован.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 4268/18 о 24.02.2020. године, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се утврди да је стекао, на основу одржаја, право својине на стану у ..., како је изреком наведено, саграђеном на кат. парцели .. КО ..., уписан у лист непокретности .. КО ... а што тужена би била дужна да призна и трпи. Обавезан је тужилац да се са свим лицима и стварима исели из дела објекта зграде Дома културе, стана на првом спрату како је изреком наведено, на адреси ..., на кат. парцели бр. ..., уписан у лист непокретности .. КО ..., те да туженој преда у посед означену непокретност. Обавезан је тужилац да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 73.450,00 динара, са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Апелациони суд у Београду је пресудом Гж 5941/20 од 20.01.2021. године, одбио жалбу тужиоца и потврдио првостепену пресуду. Одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде, донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Тужена је одговорила на ревизију.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. Закона о парничном поступку – ЗПП ("Службени гласник РС" бр. 72/11, 55/14, 87/18) и утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој парници поднета је Првом основном суду у Београду 16.03.2018. године, којом се тражи утврђење права својине на непокретности, по основу одржаја, а противтужбом подентом истом првом степену суду 25.04.2018. године тражи се исељење и предаја предметне непокретности. Вредност предмета спора коју је тужилац означио у тужби износи 25.000 евра.

Будући да је предмет парнице имовинско правне природе, то се дозвољеност ревизије цени према означеној вредности предмета спора која очигледно не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Из наведених разлога, применом члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Туженој не припадају трошкови одговора на ревизију, јер у смислу члана 154. ЗПП, нису били нужни за вођење парнице, због чега је одлучено као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Бисерка Живановић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић